

Un pui de păpădie a oftat...

Gabriel Cristea

Au devenit casanți ciulinii,-n soare,
ca niște zmei de timp mumificați;
Zăduful mut se chinuie să-și zboare
fantomele de aer și fosfați.

E arșiță de se topesc cocorii
în zeul plamei, neîncoronat;
O pală a mișcat sprânceana morii
și-un pui de păpădie a oftat...

Cu tălpi de jar, sărind de pe cărare,
scânteii de om se răcoresc în lac;
Din păpuriș, penumbra zburătoare
strecoară fierbințele - pitpalac!!!

Sub sălcii respirând se întetește
focarul roșioarelor zglobii;
Și bunul vânt strecoară părintește
lungi degete prin părul de copii.